

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

מנהגי ג' בתמוז

בג' בתמוז נוהגים על-פי המנהגים שקבע הרבי לאחר הסתלקות הרבי הקודם. ביום שישי בבוקר, אחרי התפילה, כותבים 'פדיון נפש', מניחים אותו באחד מספריו של הרבי, ומשגרים אותו כדי לקראתו על הציון הקדוש (פקס: 001-718-7234444). נותנים תוספת צדקה למוסדותיו של הרבי. לפני כניסת השבת מדליקים נר נשמה. בשבת קודש כל אחד ואחד משתדל לעלות לתורה (לצורך זה עושים כמה מניינים לקריאת התורה). לומדים את מאמר החסידות האחרון שמסר הרבי, 'ואתה תצווה', ופרקי משנה שמתחילים באתיות שמו הקדוש. במהלך השבת עורכים התוועדות חסידית.

כינוס נשי חב"ד

כינוס הקיץ של נשי ובנות חב"ד יהיה אי"ה ביום שלישי, י"ג בתמוז (3 ביולי), בבנייני האומה בירושלים, בשני מחזורים: כינוס בוקר וכינוס צהריים. נושא הכינוס השנה: "את עלית על כולנה" - מעלותיה וכוחותיה הייחודיים של האישה. טל' 03-5270545.

סנדת תניא

הרב יאיר כלב מקיים שתי סדנאות לשיפור המודעות העצמית, על-פי ספר התניא. כל סדנה היא של עשרה מפגשים. בתל-אביב הסדנה מתקיימת בשעות הערב, ובירושלים יש מסלול בוקר ומסלול ערב. טל' 052-6823799.

זמני השבוע

ירושלים תל-אביב חיפה בארשבע אילת ניו יורק

8:12	7:23	7:29	7:21	7:28	7:13
כניסת השבת					
9:22	8:24	8:32	8:35	8:33	8:31
צאת השבת					

פרקי אבות: פרק ד

קייטנות חב"ד
הרשת הגדולה בארץ *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

קרון האור בתוך האפלה

הרבי מליובאוויטש הוא קרון האור ששתל הקב"ה דווקא בדור היתום והמוכה שלנו, דור רב תהפוכות, מבוכות ולבטים

הרבי מליובאוויטש. התמסרות ללא שיור למען עם ישראל

של הרבי ומוצאים בה מעיין בלתי-נדלה של מים זכים.

השפעה הגוברת

הרבי הוא קרון האור ששתל הקב"ה דווקא בדור היתום והמוכה שלנו, דור רב תהפוכות, מבוכות ולבטים. בתוך האפלה הזאת מזהירה דמותו של הרבי, המאיר את הדרך, הופך מעקשים למישור, מנחה, מודרך ונותן לנו את הכלים הנוחצים לאתגרים קשים אלה, שלא היו כמותם.

השפעתו הגדולה והולכת של הרבי בשנים האלה דווקא מוכיחה את עוצמת דברי הזוהר שרועה ישראל אמיתי אינו נוטש את צאן מרעייתו, אלא מוסיף לפעול ולהשפיע בעולם הזה ואף "יתיר מבחיהו" [=יותר מבחיי].

בשבת זו נתחבר כולנו לאורו הגדול של הרבי, נשאב מלוא חופניים ממעיינותיו, וגם נזכור את דבריו הברורים כי אנו עומדים על סף הגאולה האמיתית והשלמה ממש. בטוחים אנו כי הערפל תפזר ומשיח'צדקנו בוא יבוא במהרה בימינו.

בשבת האחרונה התכנסו בכפר-חב"ד אלפי תלמידי ישיבות חב"ד מכל רחבי הארץ, לשבת הכנה לקראת היום הגדול והקדוש ג' בתמוז, יום ההילוך לא הח"י של הרבי מליובאוויטש. הם לא זכו לראות את הרבי והוא לא נעץ בהם את מבטו המיוחד, שרבים כל-כך מדברים עליו בהתפעלות. אבל הם קשורים איתו בלב ונפש, לומדים את תורתו והולכים בדרכיו.

דווקא הדור הצעיר הזה מבטא את עומק המהפכה שחולל הרבי. אין זה עניין של כריזמה אישית או של יכולת ארגונית, כפי שניסו חוקרים ופרשנים להסביר את סוד כוחו. יש כאן עולם שלם של תוכן רוחני, שכל מי שנחשף אליו הולך שבי אחר עומקו ובהירותו. יש כאן דמות מופת של מנהיג ישראל אמיתי, שגורמת לך להישאב אליה וללכת אחריה.

הדוגמה והמופת

פעמים רבות נשאלת השאלה מה מקור כוחם של חסידים חב"ד. מניין הנכונות של זוגות צעירים לעזוב את המשפחה ואת הסביבה הטבעית המחבבת ולנסוע לקצות עולם. איך הם מצליחים לגדל ילדים חסידיים ויראיה' במקומות הנידחים ביותר. איך גורמים לכל-כך הרבה חסידים מן השורה להתנדב למען הזולת, לארח אורחים כמעט בכל שבת, להיענות לכל קריאה ובקשה.

התשובה אחת: הרבי. הוא הדוגמה והוא המופת. כשאתה אומר 'הרבי' - אתה בעצם אומר התמסרות ללא שיור למען עם-ישראל. 'הרבי' פירושו - קבלת כל יהודי בסבר פנים יפות, ומציאת הנקודה החיובית בנפשו של כל אחד ואחד. 'הרבי' - זו אמונה מוצקה בכל מילה הכתובה בתורה. 'הרבי' - זו הכרה באקטואליות של התורה ובלקחים האינסופיים הטמונים בה.

כיום, אחרי ח"י שנים, אפשר לקבוע בוודאות כי הרבה יותר יהודים גילו את אורו הבהיר של הרבי דווקא בשנים האלה. אתה פוגש יהודים מכל העדות והגוונים, קטנים כגדולים, והם מספרים לך בהתפעלות כי הם הוגים בתורתו

הכוונה צריכה להתבטא במעשה

מתעלות והן צריכות להיעשות עלידי הכונה הגדול.

החכם ניכר

תשובת משה רבנו לקורח מלמדת שהדרגה הרוחנית צריכה לבוא לידי ביטוי גם בקיום המעשי. למשל, יהודי העומד בדרגה רוחנית גבוהה בלימוד התורה אינו יכול לקיים את מצוות צדקה כמו יהודי פשוט. הלה יכול להסתפק בעצם מתן הצדקה, ואילו היהודי בעל המדרגה נדרש לקיים את המצווה מתוך כוונה עמוקה יותר וגם 'לפיס' את העני, דבר שאינו נדרש מיהודי פשוט שאינו יודע על החובה הזאת.

המדרגה הרוחנית הגבוהה צריכה להתבטא גם בפעולות החולין, אכילה, שתייה, מסחר, כדברי הרמב"ם: "כשם שהחכם ניכר בחכמתו ובדעותיו... כך צריך שיהיה ניכר במעשיו, במאכלו ובמשקלו... במשאו ומתנו". בזה מעלתם של ראשי העם, המעניקים שפע רוחני לכל העם.

(תורת מנחם כרך לד, עמ' 160)

פשוט, שאינו מכניס בהן רגש וכוונה, או שהן נעשות עלידי מי שמקיים אותן מתוך כוונה עמוקה ורגשות נעלים של אהבת ה' ויראתו.

העיקרון הזה משתקף גם בהלכה. בכל יום היו מקריבים בבית המקדש את קרבן התמיד, הן ביום חול הן בשבת ואף ביום הכיפורים. האם קדושת התמיד שווה בכל הימים, או שכאשר מקריבים את התמיד ביום הכיפורים הוא מתעלה לדרגה גבוהה יותר של קדושה, הנובעת מקדושת היום הקדוש?

תוספת הקדושה

זו שאלה שהגמרא דנה בה, ובמהלך הדיון בגמרא עולה הסברה: אם קדושת השבת מביאה לידי תוספת קרבן חדש - קרבן מוסף, ודאי שהיא מביאה תוספת קדושה בקרבן קיים - קרבן תמיד.

אחת המשמעותיות ההלכתיות של הדיון הזה היא אם ביום הכיפורים כוהן הדיוט רשאי לבצע את המלאכות הנעשות בכל יום, כמו הקרבת קרבן התמיד, תרומת הדשן ועוד, או שמפני קדושת היום גם המלאכות האלה

חז"ל אומרים שקורח היה פיקח. הוא בוודאי ידע שיש דרגות בתוך עם ישראל ושלא כל ישראל שווים. הלוא הוא עצמו היה בן שבט לוי, שהיה מרומם מכל שאר השבטים. אם כן, מהי משמעות טענתו "כל העדה כולה קדושים... מדוע תתנשא על קהל ה'!?"

תורת החסידות מסבירה שקורח אכן ידע שיש הבדלי דרגות בתחום הרוחני, במידת הכוונה והרגש ויכולת ההתעלות והדבקות בקב"ה. אך הוא הבין שהמעשה הוא העיקר, ומבחינת המעשה של המצוות לא אמור להיות הבדל בין יהודי פשוט ובין משה רבנו. שניהם מקיימים את המצווה המעשית באותה דרך. על כך טען קורח: "מדוע תתנשא?!".

מעשה מאיר

על טענתו זו השיב לו משה רבנו: "בוקר ויוֹדֵע ה'". בוקר מייצג אור. משה רבנו אומר לקורח שלא דיי בקיום המעשי של המצוות, אלא יהודי נדרש גם להאיר את המעשה על ידי כוונה, אהבה ויראה, כדי שמעשה המצווה יהיה מעשה מאיר. לכן גם בקיום המצוות המעשיות יש הבדל אם מקיים אותן יהודי

אמרת השבוע

הזקן מועיל

בחור אמריקאי, שלמד בישיבה בירושלים, החליט לגדל זקן, אך כשחזר לביתו לחגים הביעו הוריו אי שביעות רצון מחזותו ולחצו עליו לגלח את זקנו.

החליט הבחור להיכנס אל הרבי מליובאוויטש ולשאול בעצתו. הרבי השיב שהזקן הוא מאפיין ברור של יהודי, ושחז"ל משבחים את יוצאי מצרים שלא שינו את שמם, לשונם ולבושם. בהמשך הדברים הוסיף הרבי שבחור ישיבה עלול להיכנס לחנות ולהתפתות לעלעל בעיתון פסול, ואז הוא נזכר שהוא עטור זקן והנוכחים מביטים עליו, והדבר עוזר לו להתגבר ולעזוב את המקום.

כששמע זאת הבחור החוויר כסיד. הרבי תיאר בדיוק את מה שקרה לו פעם אחת.

פתגם חסידי

"מדוע כשיהודי רואה יהודי שני הוא אומר לו 'שלום עליכם' ואילו השני משיב להפך - 'עליכם שלום'? כדי לפתוח בשלום ולסיים בשלום" (הרבי מליובאוויטש)

רבי | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

ברכה כגשם

ברכה של רבי היא כמו גשם. שדה חרוש זורע מתחיל להצמיח אחרי הגשם. כדי שפעולת הגשם תהיה לטובה, צריכים קודם לחרוש ולזרוע.

(ספר השיחות ת"ש)

דיינו

פעם אחת אמר ה'צמח צדק' מאמר חסידות בקול נמוך, ורבים מהחסידים התקשו לשמוע את המאמר. הביעו החסידים את אכזבתם באוזני אחד מזקני החסידים: "נסענו אל הרבי במסירות נפש ולא שמענו כלום". ענה להם: "אילו קירבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה - דיינו..."

תורה וסיפור

סח אדמו"ר הזקן: שמיעת תורה מפי הרבי (המגיד ממזריטש) הייתה בעבורנו תורה שבעל-פה, אולם שמיעת סיפור מפי הרבי הייתה לנו תורה שבכתב.

לב טהור

מי שאין בו טמטום הלב, הנה בעמדו בד' אמות של צדיק הוא מתמלא בווה, וכשהוא שומע אמרת התעוררות הוא בוכה בהתעוררות פנימית.

(ליקוטי דיבורים)

הקושיות מתבטלות

אחד מגדולי חסידי ה'צמח צדק' היה מקבץ את כל הקושיות שהצטברו במהלך לימודו במשך השנה, והיה מביא אותן אל רבו, לבקש ממנו תירוץ עליהן. אולם תמיד עם היכנסו ל'יחידות' נפתרו כל הקושיות. החסידים הסבירו שקושיה באה מצד ה'קליפות', ובמקום שהשכינה שרויה בו מתבטלות ה'קליפות' וממילא אין מקום לקושיה.

ראייה פועלת ישועות

מי שזכה לראות צדיק, ובפרט מי שזכה לדבר עמו, הדבר יכול לפעול ישועות אצל האיש ההוא ובני ביתו. ואם לפעמים יתמהמה - חכה לו.

(הרבי הריי"צ מליובאוויטש)

לחות מחדש

בעלי עבודה פיקחים נהגו לפחות פעם אחת בשבוע לחוות מחדש, עם כל הפרטים, את אחת הפעמים שזכו להיות ב'יחידות' אצל הרבי.

(ספר המאמרים תש"י)

אור ברוחניות ובגשמיות

כשיהודי נכנס ל'יחידות' אל האדמו"ר האמצעי לשאלו בעניין גשמי כלשהו, היה הרבי מאיר את השואל ברוחניות עד שממילא נעשה לו טוב גם בגשמיות.

ביקש ונענה

מר דוד דנה, מנכ"ל תיירות, המתגורר בבית שמש, גדל והתחנך בצרפת במשפחה שאינה שומרת מצוות. התקרבותו ליהדות החלה בזכות פעילות לקירוב צעירים יהודים ליהדות שארגן הרב יעקב מזוז, כיום רב בית כנסת חב"ד ליוצאי צרפת בבנתיה.

באותן שנים ארגן הרב מזוז קבוצות של צעירים לביקור בחצר הרבי מליובאוויטש בניו יורק. דוד נרשם לקבוצה שנסעה בתחילת שנת תש"ג, ובה כמה צעירים. במשך כל זמן שהייתם בחצר הרבי זכו להתייחסויות רבות של קירוב מצידו. הרבי סימן להם לומר 'לחיים' באמצע התוועדות, והניף את ידו בעוז לעומתם, אות שעליהם להגביר את השירה והשמחה.

הרגע שהותיר חותם עמוק במיוחד בנפשו של דוד היה בעת מעמד 'חלוקת הדולרים' הנודע. בכל יום ראשון עמד הרבי שעות רבות בפתח חדרו, כשאלפים עוברים על פניו, והוא מעניק לכל אחד ואחת שטר של דולר, 'שליחות מצווה' לצדקה. עם הדולר העניק הרבי לפונים את ברכתו.

לאחר הפעם הראשונה שבה קיבל דוד דולר וברכה מהרבי, המתין לעוד הזדמנויות, ובכל פעם חש אושר בלתי רגיל מעצם התחושה כי יש בידו דבר מוחשי, דולר מהרבי, נוסף על הברכה ומאור הפנים.

הביקור בחצר הרבי חולל אצל ואצל חברי הקבוצה מהפך של ממש. רוב חברי הקבוצה התחזקו בשמירת המצוות, ואף הוא נעשה שומר תורה ומצוות. בשנים הבאות נסע לבקר תכופות בחצר הרבי, ובכל פעם השתדל לזכות בעוד ועוד הזדמנויות של 'חלוקת דולרים', כדי לקבל עוד דולר ברכה מידי הרבי.

בג' בתמוז תשנ"ד חש דוד כאב אישי. קשה היה לו לשאת את המחשבה שלא יוכל עוד לעמוד מול הפנים המאירות ולקבל את הדולר לברכה ולהצלחה. הוא מצא ניחומים בדברים ששמע מפי רבנים ומשפיעים, כי מנהיג ורועה נאמן אינו עוזב את צאן מרעייתו, וכי בזוהר נאמר שהצדיקים מוסיפים לפעול ולהשפיע בעולם הזה גם לאחר הסתלקותם, ואף "יותר מבחיהם".

כמה חודשים לאחר מכן, לקראת ימי החנוכה תשנ"ה, טס דוד לניו יורק.

בקשתו העיקרית לקבל סימן והכוונה בשאלה אם לעלות לארץ הקודש. כמורכב התפלל כי ימצא בקרוב את זיווגו.

הוא סיים את תפילתו ב'ציון' ויצא, אולם חש צביטה בליבו. בלב מלא געגועים נזכר בימים שבהם היה יוצא מלפני הרבי מלא סיפוק ואושר, ובידו הדולר של הרבי. אז לא נזקק לאמונה

ביום שישי, ערב שבת, נכנס אל ה'ציון' של הרבי, בבית העלמין בקווינס. בלב נשבר עמד להתפלל ולקרוא את פרקי התהילים הנאמרים במקום, ולאחר מכן שטח את בקשותיו האישיות.

באותה תקופה עמד דוד בפרשת דרכים. הוא שקל עלייה לארץ, אך התלבט מאוד וחשש מהמהלך הזה. עתה, בעומדו ב'ציון' של הרבי, הייתה

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

ניצוצות משיח

בפתיחת ארון הקודש בחגים מוסיפים תפילה מיוחדת ובה מבקשים: "ויתקיים בנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח ה'". בקשה זו תמונה לכאורה, שהרי הפסוק "ונחה עליו רוח ה'" אמור על המשיח, ואיך אנו מבקשים שפסוק זה "יתקיים בנו"? מוסבר על כך, שהבקשה אפשרית משום שבתוך כל יהודי מצוי 'ניצוץ משיח', ולכן כל יהודי יכול לבקש בקשה שבעצם צריך לבקש אותה המשיח.

תפיסה זו, שלפיה נשמתו של כל יהודי היא 'ניצוץ' מהנשמה הגדולה והמרכזית של המשיח, עומדת גם ביסוד ההתקשרות הפנימית והעמוקה שבין חסידים לרבי. רבי אינו מורה דרך ופועל ישועות בלבד. חסיד רואה את עצמו 'ניצוץ' מנשמתו הכללית של הרבי, ולכן הוא מתמסר אליו בכל ליבו ונפשו.

קשר אל הראש

בפרק השני של ספר ה'תניא', מיד לאחר אֶזְכוּר העובדה שלכל יהודי יש נשמה שהיא "חלק אֶלּוּה ממעל ממש", עומד המחבר בהרחבה על המבנה הנשמתי הכולל של עַם־יִשְׂרָאֵל. הוא מסביר שאין זה אוסף אקראי של נשמות ושל אנשים, אלא יש כאן מבנה מסודר ומדורג, כעין פסיפס ענק שמרכיבי תמונה שלמה. הוא ממשיך זאת לאיברים בגוף. לכל איבר מהות עצמאית ותכונות ייחודיות, אך יש זיקה עמוקה בין כל האיברים, וכולם יחד מרכיבים מהות של אדם שלם.

הקשר העמוק שבין האיברים הוא המעניק גם לציפורן הקטנה שברגל את ערכה כציפורן של אדם. היה אפשר לטעון שה'אדם' הוא המוח, הלב וכדומה, ואילו שאר האיברים הם כמו איברים של בעלי חיים. אך לא, מאחר שכל האיברים קשורים יחדיו, וכולם מחוברים לראש ולמוח – נחשבים כולם חלק מהמהות הכוללת של האדם, וכולם איברים של גוף אדם.

נמצא שלמרות ההבדלים הערכיים העצומים בין המוח לבין היד ולבין הציפורן הקטנה שברגל, כל האיברים יוצרים מהות אחת שלמה, וכל זה – בזכות הקשר שלהם אל המוח שבראש. כל עוד האיברים קשורים אל המוח, מקבלים ממנו את חיותם ופועלים על־פי הוראותיו – נהנים כולם מהמעמד הרם של איברי אדם, חלק מהמהות האנושית.

גילוי עצם הנשמה

מצב דומה שורר בנמשל, בקשר שבין נשמות ישראל. בנשמות יש, כידוע, רמות אין־ספור. יש נשמות עליונות וזכות ביותר, ויש נשמות ירודות ופשוטות ביותר. ובכל זאת, כל נשמה היא "חלק אֶלּוּה ממעל ממש" וקשורה קשר אמיץ עם מקורה האלוקי. איך ייתכן שנשמה פשוטה של עַם־הָאָרֶץ תהיה קשורה עם אותו מקור כמו נשמה גבוהה? הדבר נעשה על־ידי ההתקשרות של הנשמה הפשוטה עם ה'ראש' – עם אותה נשמה שעומדת במעמד של 'ראש' ו'מוח'.

נשמת הצדיק היא אפוא בחינת 'ראש' לגבי נשמות ההמון, ועל־ידי הקשר עמה מתקשרות כולן עם השורש העליון של כל הנשמות – עם השכינה. מכאן ההתבטלות המוחלטת של חסיד אל רבו.

שלמות הקשר הזה קיימת בין נשמת משיח ובין נשמות כל ישראל. נשמתו של משיח־צדקנו היא הגבוהה והעליונה מכל הנשמות. עליו נאמר (ישעיה נביג): "הנה ישכיל עבדי, ירום ונישא וְגָבַהּ מאוד", ומבואר בתורת הקבלה (רמ"ז לווהר חלק ב, מג; חלק ג, רטב; ועוד) שהמשיח יעמוד בדרגה העליונה ביותר – הוא זוכה לדרגת הנשמה שנקראת 'יחידיה'.

ניצוץ מאותה נשמה שוכן בליבו של כל יהודי, והוא 'ניצוץ משיח' שבקרבו. כאשר יהודי קושר את עצמו עם הנשמה הכללית של הדור, שהוא בחינת המשיח של הדור, הוא מגלה בכך את עצם נשמתו שלו וגם מסייע לגילוי נשמת משיח הכללית ולבוא הגאולה האמיתית והשלמה.

כדי לחוש את הקרבה והאהבה שהרבי מקרין אל כל אחד ואחד, וגם קיבל מזכרת מוחשית מכל ביקור.

ואילו עתה, הרהר דוד, כל זה נגמר. לא עוד חלוקת דולרים, לא עוד ברכות מפורשות. ומי יודע, התגנבה לרגע מחשבה למוחו, אם אכן נשמעות כל התפילות והבקשות שמתפללים ומבקשים על ה'ציון'.

המחשבות הללו ליוו אותו גם במהלך השבת, אף שניסה להיסחף בתוך אוירת הקודש של התפילות, שיעורי התורה וההתוועדות בבית המדרש.

תחושת ריקנות קשה חש ביום ראשון. אוי, כמה שונה המצב עכשיו, חשב בליבו. בכל הביקורים הקודמים שלו זה היה היום הקבוע ל'חלוקת הדולרים'. הוא היה מתכוון למפגש האישי עם הרבי, ולא החמיץ אפילו הזדמנות אחת. ואילו עכשיו אין כלום...

מכיוון שיום ראשון נותר פנוי, החליט דוד לצאת לקניות במנהטן. בשעת אחריצהריים מאוחרת נכנס לסעוד את ליבו במסעדה חלבית כשרה בעיר.

כשסיים את הארוחה הגיש לקופאי שטר של עשרה דולר, וקיבל עודף כמה מטבעות ושטר יחיד של דולר. דוד התכוון להכניס את העודף לכיסו, ופתאום צד את עינו כיתוב על הדולר. התרגשות מילאה את ליבו. גם הוא נהג לרשום על שטרי הדולר שקיבל מהרבי את התאריך ואת מילות הברכה.

ואכן, על הדולר היו כתובות המילים האלה: "קיבלתי מהרבי שליט"א ... [שנת] תנש"א. ואמר: לעלייה לארץ הקודש".

דוד לא ידע את נפשו. הנה, ההשגחה העליונה גלגלה לידו דולר מהרבי, בדיק באותו יום בשבוע שבו היה זוכה לקבל את הדולר מידי. אבל הדבר המדהים ביותר היו המילים "לעלייה לארץ הקודש". לא הייתה תשובה ברורה וחד־משמעית מזו. הוא חש כי קיבל מענה לשאלתו העיקרית.

הוא הוסיף והתבונן בשטר וגל חדש של התרגשות מילא את ליבו. מקבל השטר רשם את השנה, תשנ"א, בצירוף האותיות תנש"א. כלומר, הרבי מברך אותו: "תנישא", תתחתן...

פחות מחודש וחצי לאחר מכן כבר היה דוד תושב קבע בארץ, ובאותה שנה גם זכה למצוא את בת־זוגו ולהקים בית נאמן בישראל. הוא זכה לראות במוחש כי הבקשות מתקבלות ונענות וכי הרועה הנאמן לא נטש את צאן מרעייתו.

גדולי התורה מתכתבים

"פרסום התכתובות המלאות מעניק נקודת תצפית מרתקת על היקף הקשרים, המעורבות בצורכי הכלל, וגאונותו הבלתי-נתפסת של הרבי בכל מכמני התורה."

בקשת הראשון לציון

בספר תכתובות עם מאות אישי תורה, מעניק הפוסקים ועד רב צבאי בבסיס נידח בארה"ב. כך, למשל, ה'בבא סאלי' מחליט להתגורר בארץ-ישראל, לאחר בקשתו האישית של הרבי שינצל את "אוצרות המלוכה של אבותיו", כלשונו של הרבי, "וישפיע על עדת יהודי צפון אפריקה".

בספר מתפרסם גם מכתב של הראשון לציון הרב יצחק ניסים, שמבקש מהרבי לשלוח מורים ומלמדים לטורקיה ולאיראן - בקשה שהרבי טיפל בה. כ"ק האדמו"ר מביאלה מציע שהרבי יפעל לעידוד הילודה בציבור הדתי. ה'פוסקים' הבודעים רבי שלמה זלמן אוירבך ורבי משה פיינשטיין מפנים אל הרבי שאלות בהלכה.

בשלהי חודש תמוז תשי"ד (1954) נשלח אל הרבי מליובאוויטש מכתב מתלמידיו של הרב דב בעריש וידנפלד נ"ע, המכונה 'הגאון מטשבין'. התלמידים כתבו כי בריאותו של רבם מידרדרת והולכת, ואין מוצאים מזור למחלתו.

כמה ימים אחר-כך קיבל הגאון מטשבין מכתב אישי מהרבי. "זה היום קיבלתי ידיעה אשר מצב בריאותו אינו כדבעי, ובהשגחה פרטית נתקבלה הידיעה היום וטרם נסיעתי על ציון הקדוש של כבוד-קדושת מורי וחמי אדמו"ר...", כותב הרבי במכתבו, "והזכרתיו שם לרפואה קרובה ובוודאי מעורר כבוד-קדושת מורי וחמי אדמו"ר רחמים רבים להטבת בריאות כבוד תורתו, ומובטחני שיוכל לבשרני טובות מאשר הולך מצבו הלוך וטוב". זמן קצר לאחר מכן הבריאה הגאון באורח פלא ממחלתו, ובכל הזדמנות שסיפר על הנס הרפואי זקף זאת לברכתו של הרבי.

מאות אישי תורה

סיפור זה הוא שביב אחד מתוך אוצר מכתבים בלום, החושף את מסכת הקשרים המיוחדת שניהל הרבי מליובאוויטש עם מאות אישי תורה וחסידות. המכתבים מתפרסמים בשני כרכי 'מנחם משיב נפשי' שיצאו לאור בעת האחרונה.

"מדהים להיווכח כיצד גדולי עולם מכל החוגים פונים אל הרבי בשאלות ובבקשות בכל תחום ועניין", אומר עורך הספר, הרב יוסף אשכנזי.

פינת ההלכה

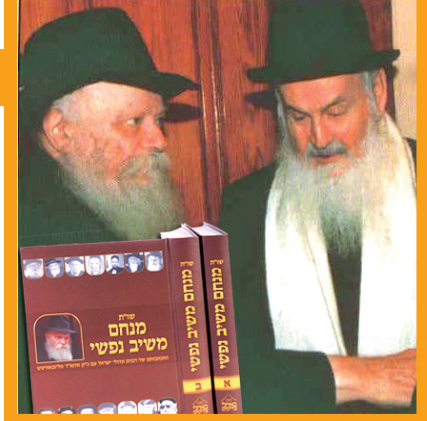
מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

חתן או כוהן?

שאלה: האם עלייה של חתן או בר-מצווה חשובה מזו של הכוהן?

תשובה: חז"ל תיקנו שכוהן עולה לתורה ראשון ואחריו לוי. ומפני דרכי שלום תיקנו שהכוהן לא יוכל למחול על כבודו, כדי שלא יבוא לריב על כך. אולם בקהילות מסוימות היה מנהג קדמון למכור את העלייה הראשונה לתורה בספר בראשית, שהחשיבו אותה מאוד, תמורת נדבת 'שמן למאור' לבית-הכנסת למשך כל השנה. לפני יותר מחמשי-מאות שנה דן המהרי"ק (רבי יוסף קולון) בשאלה מה לעשות אם הכוהנים אינם מוחלים על כבודם באותה שבת. מסקנתו היא שאף-על-פי-כן גדול כוח המנהג שתיקנוהו לכבוד התורה, ויעלה המנדב, והכוהנים חייבים לצאת עד התחלת הברכה "אשר בחר בנו". ואפילו אם לא יצאו, יעלה.

יש דיון אם מסקנה זו היא רק באותו מקרה מיוחד.

הרב משאש, רבה של ירושלים עם הרבי, וסדרת הספרים

דואג לאוכל כשר בעבור חיילים יהודים בבסיס חשאי בארה"ב.

בתכתובת עם רב הכותל, הרב יהודה גץ, הרבי מבקש לפעול להפסיק את החפירות בהר הבית שנועדו לאתר את כלי המקדש, ובמכתב אחר הרבי מודה לו על מילוי הבקשה. ראש ישיבות 'בני עקיבא', הרב משה צבי נריה, מספר על הקשיים הכספיים של החזקת ישיבתו. הרבי פועל להשיג לו תורמים. עוד עולה מסדרת המכתבים כי מפעלים תורניים רבים שנעשו חלק בלתי-נפרד מהנוף הציבורי, כמו האנציקלופדיה התלמודית - הם פרי יוזמתו של הרבי.

מעוניין לקנות ספרי תורה פסולים
(גם מיועדים לגניזה)
וכן כלי כסף, רימונים לס"ת, כתרים, אצבעות, מגילות אסתר פסולות ועוד...
052-9772525

גפן בסד
החברה החרדית לביטוח ופיננסים
077-444-7777
בשנילך ולמען-24 שעות ביממה

חדש: סודות הגאולה
כל מה שצריך לדעת על הגאולה וביאת המשיח
ספר מרתק, מאיר עיניים, כתוב בסגנון קולח ובהיר, ניקוד מלא
טל' 1-700-704120

הטכנולוגיה המתקדמת בעולם להסרת משקפיים - בישראל
מכשיר אמריס D6 בעל 6 מימדי הטיפול
לבדיקת התאמה ללא תשלום: **052-4578445 (מאיר)**

לימודים גבוהים בפסיכולוגיה יהודית
להרויח שנה! לימודי קיץ מקוצרים גברים: קבוצת ערב נשים: קבוצת בוקר / ערב
בוקר לנשמה במתנה! יום רביעי ז' תמוז (27.6.12) בשעות: 10:00 - 15:00 בית השחמט, טאגור 26 רמת אביב
לפרטים והרשמה 02-5662323 www.torathanefesh.org
תורת הנפש לפי שיטת הבעל שם טוב